

naturligt, at Bybefolkningen i sit Svar til Regeringen gennem Valgene har stillet sig, som den har gjort.

Jeg skal nævne en anden Paastand, som ogsaa er bleven slaaet ned ved de afholdte Folketingsvalg. Det er den, at Socialdemokratiet ingen Betingelser havde for at kunne vinde frem ude i Landkredsene. Man har sagt om vort Parti, at vi vare et Parti, der særlig hørte hjemme i Byerne, navnlig i de store Byer, blandt Industriarbejderne. Men se vi paa Resultatet af de sidst afholdte Folketingsvalg, viser det sig, at denne Paastand er fuldstændig urigtig. Socialdemokratiet har ved disse Valg vundet stærkt frem ude paa Landet og er stærkt i Færd med at erobre Landet for sin Politik. Vi have faaet valgt Kandidater i rene Landkredse som f. Eks. i Fakse, og vi have faaet valgt Kandidater i Kredse, hvor Købstæderne kun spille en ganske underordnet Rolle, som Skanderborg, Næstved, Nykøbing paa Falster, Silkeborg. Det er Vidnesbyrd om, at det er netop Landbefolkningen, der i stærkt stigende Grad slutter sig til Socialdemokratiet, at det er Landarbejdere og Husmænd, der ere paa Vejen over til Socialdemokratiets Rækker. Den Paastand, som saa ofte er udtalt om os, at vi ingen Eksistensbetingelse havde paa Landet, er saaledes slaaet ned ved disse Valg. Vi ere heldigvis godt i Færd med at trænge ind paa Landet og erobre Landkredsene.

Jeg vil nævne en Ting endnu vedrørende Valgene, en Ting, der for mig staar som det allerglædeligste Resultat, nemlig det, at de afholdte Folketingsvalg for en stor Del have drejet sig om: for eller imod Socialdemokratiet. Det anti-socialistiske Parti bliver stærkere og stærkere, idet flere og flere Partier slutte sig sammen for at bekæmpe Socialdemokratiet. Derfor har Kampen i mange af vore Valgkredse staaet om dette Spørgsmaal: for eller imod Socialdemokratiet. Man har for en stor Del set bort fra Døgnets Politik og har særlig taget Standpunkt over for Socialdemokratiet og dets Program, og det har vist sig, at naar vi hævde, at Danmarks Jord, Danmarks Produktionsmidler skulle rives ud af Privatkapitalismens Hænder og skulle være Folkets Eje, da er det ikke længere noget Skræmmebillede for Befolkningen. Det har vist sig, at større og større Dele af Befolkningen med Tillid og Fortrøstning slutte sig til Socialdemokratiet og haabe, at det maa ske, at Landets Produktionsmidler fra at være

privatkapitalistisk Eje kunne blive hele Folkets Eje.

Danmark har den Ære at staa som det Land, der har den relativ talrigste socialdemokratiske Repræsentation i Rigsdagen. Der er intet andet Land, der kan staa Maal med os. Vi have endvidere den Ære, at Fagorganisationerne staa, om ikke stærkere saa dog lige saa stærkt som i noget andet Land, og jeg vil haabe, at Danmark fremdeles her maa hævde sin Plads som Nr. 1, maa være Foregangslandet for de andre Lande.

Efter disse Betragtninger vedrørende de afholdte Valg skal jeg omtale det Forslag til Beslutning, som er stillet fra det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) med flere andre Medlemmer. Dette Forslag til Beslutning falder naturligt i to Dele. I den første ønsker man at bevidne sin Glæde til Kongen over den Trontale, som blev holdt ved Rigsdagens Aabning. I den anden vil man tilsige Ministeriet sin Støtte ved Gennemførelsen af de Reforme, som ere nævnte i Trontalen. Det første, Bevidnelsen af Glæden overfor Kongen, forekommer det mig, at der ikke er nogen Grund til. Kongemagten har i vor Forfatning sin bestemt anviste Plads, Kongen handler gennem sit Ministerium, og det er Ministeriet, der er ansvarligt. Det forekommer mig at være urigtigt at skyde Kongens Person frem. Det er det, der skete i Højres Dage, hvor Højre søgte at dække sin Politik bag den uansvarlige Konge. Venstre kritiserede den Gang stærkt, at man saaledes krøb i Skjul bag Kongemagten. Jeg tror, at Kongemagten er bedst tjent med, at man holder Kongens Person udenfor Diskussionen her i denne Sal, og at vi holde os til dem, der bære Ansvaret, til Ministeriet. Jeg kan derfor ikke være med til at billige denne første Del af Beslutningen.

Der kunde maaske være en Grund endnu til ikke at billige den netop i denne Tid. Det viser sig, at Hofsnobberiet, Hofkryberiet i vort Folk er i Udvikling, det viser sig, at der fra Hoffets Side udfoldes en Pragt, som man tidligere kun har kendt i Enevoldsmagtens Dage. Det forekommer mig at være rigtigt at dæmme op mod denne Bevægelse, og jeg vilde anse det for heldigt, om Ministeriet i denne Henseende vilde gaa i Spidsen. Men desværre tror jeg ikke, det vil. Det er et Hofministerium, vi have, og det skulde ikke forundre mig, om Ministrene, naar Sølvløverne næste Gang komme frem, stille med lange,